

FRĂȚII , GRIMM

POVEȘTI

EDITURA MIRON

CENUȘĂREASA

De mult, a fost un om bogat, a cărui soție a căzut bolnavă și, când a simțit că i se apropie sfârșitul, și-a chemat la patul de suferință singura fiică și i-a spus:

- Copilă dragă, să fii evlavioasă și bună și atunci Dumnezeu va avea întotdeauna grijă de tine, iar eu te voi veghea din cer și voi fi de-a pururi lângă tine.

Apoi, închise ochii și-și dădu sufletul. De-atunci, fecioara s-a dus în fiecare zi la mormântul mamei sale și o plângea, și tot timpul era cucernică și bună la inimă. Când a venit iarna, neaua a acoperit mormântul cu dalb acoperământ, iar când, în pragul primăverii, răsări soarele cald și o topi, bărbatul își luă o nouă soție.

Nevasta cea nouă a adus cu ea în casă două fiice care erau frumoase și plăcute la înfățișare, dar aveau inima neagră și veninoasă. Și atunci, au început timpuri foarte rele pentru biata fiică vitregă.

- Se cade să șadă proasta asta în aceeași odaie cu noi? întrebare ele. Cine mănâncă, trebuie să merite. La bucătărie cu ea!

Și i-au luat toate rochiile frumoase, îmbrăcând-o cu o veche fotă cenușie și dându-i să încalțe saboți de lemn.

Apoi fu silită să trudească pe brânci de dimineața și până-n

noapte, sculându-se înainte de răsăritul zorilor, scoțând apă din puț, aprinzând focurile, gătind și spălând. Pe lângă asta, surorile își dădeau toată străduința s-o chinuiască, batjocorind-o, presărând boabe de mazăre și de linte prin cenușă, și poruncindu-i să le culeagă.

Seara, când era frântă de oboseală după caznele zilei, nici nu avea un pat pe care să se întindă și era nevoită să se odihnească pe vatră, în cenușă. Și, de vreme ce tot mereu era prăfuită și murdară, i-au pus numele Cenușăreasa.

Într-o zi, s-a întâmplat ca tatăl să se ducă la târg și le-a întrebat pe cele două fiice vitrege ale sale ce voiau să le aducă.

- Haine alese! răspunse una.

- Perle și giuvaerice! ceru cealaltă.

- Dar tu ce-ai dori, Cenușăreaso?

- Prima rămurică, tată, care-ți va lovi pălăria în drum spre casă; pe aceea aș dori să mi-o aduci.

Astfel că tatăl le cumpără celor două fete vitrege veșminte frumoase, nestemate și bijuterii, iar la întoarcere, trecând călare pe o pajiște înverzită, o crenguță de alun i se agăță de pălărie; iar el o rupse și o duse cu sine acasă.

Ajungând, le dădu fiicelor vitrege ceea ce-i ceruseră, iar Cenușăresei îi dăruî rămurica de alun. Fata îi mulțumi, apoi se duse la mormântul mamei sale și sădi acolo crenguța, plângând atât de amarnic, încât

lacrimile picurară pe ea, udând-o, iar rămurica înflori și creșcu spre a deveni un copăcel frumos.

Cenușăreasa se ducea să-l vadă de trei ori pe zi, și plângea și se ruga, și de fiecare dată din alun își lua zborul o pasăre albă, iar dacă fata își rostea vreo dorință, pasărea îi aducea orice îi cerea.

După o vreme, regele porunci o serbare care să dureze trei zile, la care fură poftite toate femeile tinere și frumoase din țară, pentru ca fiul regelui să-și poată alege o mireasă din rândul lor. Când auziră cele două fiice vitrege că și ele erau invitate să se înfățișeze, mare bucurie avură și o chemară pe Cenușăreasă, spunându-i:

- Piaptănă-ne, perie-ne pantofii și grabnic lustruiește-ne toate cataramele, căci mergem la balul de la castelul regelui.

Cenușăreasa, auzind acestea, nu-și mai putu stăpâni plânsul, căci i-ar fi plăcut și ei să se ducă la dans, astfel că o imploră pe mama sa cea vitregă să-i îngăduie.

- Cum, tu, Cenușăreaso? răspunse femeia. Cu-atâta colb și zdrențe pe tine, și vrei să mergi la bal! N-ai rochie și nici pantofi nu ai! Și-ți mai arde să dănțuiești!

Cum însă fata stărui cu cererea, în cele din urmă maștera spuse:

- Am vărsat o strachină plină de linte în cenușă și, dacă în două ceasuri poți culege toate boabele, ai voie să vii cu noi.

Atunci, fata se duse la ușa din dos, care dădea în grădină, și cântă:

*Porumbițe, turturele,
Câte toate păsărele,
Linte în cenușă zace,
Deci veniți, zburăți încoace!
Bobul bun, în bliid l-oți da,
Cel rău, îl puteți mânca.*

Și atunci, la fereastra bucătăriei sosiră două porumbițe albe, iar apoi câteva turturele și în cele din urmă un stol cu toate păsările de

sub soare, ciripind și fâlfâind din aripi, și poposiră în cenușă; iar porumbițele începură să dea din capete și să ciugulească, cioc-cioc-cioc, și apoi cu toatele și ele cioc-cioc-cioc, punând boabele bune în blid.

Nu trecu un ceas, că toată munca fu gata, iar păsările își luară zborul. Atunci, fata duse strachina la mama ei vitregă, înveselită și crezând că acum putea merge la petrecere. Maștera însă spuse:

- Nu, Cenușăreaso, nu ai haine cum se cuvine, habar n-ai să dansezi și te-ai face de râsul lumii!

Iar când Cenușăreasa începu să plângă, dezamăgită, femeia adăugă:

- Dacă poți culege două blide pline cu linte din cenușă, curat și fără greșală, atunci vei veni cu noi.

„Căci nu e cu putință așa ceva, își mai zise în sinea ei. Iar după ce ambele străchini cu linte fură răsturnate în cenușă, fata ieși pe ușa din spate în grădină și strigă:

*Porumbițe, turturele,
Câte toate păsărele,
Lintea în cenușă zace,
Deci veniți, zburăți încoace!
Bobul bun, în blid l-oți da,
Cel rău, îl puteți mânca.*

Așa că iarăși veniră la fereastră cele două porumbițe albe și

guguștiucii, și, în sfârșit, stolul tuturor celorlalte păsări de sub soare, ciripind și fluturând din aripi, și coborâră în mijlocul cenușii, iar porumbițele, dând din capete, începură pic-pic-pic și apoi toate celelalte, pic-pic-pic, și puseră toate boabele bune în străchinuțe.

Nu trecuse o jumătate de ceas, că treaba fu gata și păsările plecară în zbor. Atunci, fata duse vasele la maică-sa vitregă, plină de bucurie și încredințată că acum avea să le însoțească la bal. Femeia însă spuse:

- Toate astea nu te-au ajutat la nimic; nu poți veni cu noi, căci nu ai haine cuviincioase și nu știi să dansezi; ne-ai face de rușine.

Și-i întoarse spatele bieteii Cenușărese, grăbindu-se să plece cu fiicele ei trufașe. Iar când în casă nimeni nu mai rămase, Cenușăreasa se duse la mormântul mamei ei, sub tușișul de alun, și se rugă:

*Copăcel, drag copăcel,
 Scutură-te puțințel,
 Aur și argint, îndată,
 Să mă înveșmânte toată.*

Atunci, pasărea îi aruncă o rochie din aur și argint, și o pereche de conduri brodați cu fir de argint și mătase. Și, în mare grabă, fata îmbracă rochia și se duse la serbare. Dar mama și surorile ei vitrege n-o recunoscuseră, luând-o drept vreo prințesă străină, atât de frumoasă arăta, în rochia ei aurie. La Cenușăreasa nici nu le duse gândul, crezând că stătea acasă, culegând linte din cenușă. Fiul regelui veni s-o cunoască, o luă de mână și dansă cu ea, refuzând să stea cu oricare alta, pentru a nu fi nevoit să-i lase mâna dintr-a lui; iar când era poftită de altcineva, răspundea:

- Ea este perechea mea la dans.

Când se înseră, fata vru să plece acasă, dar prințul îi spuse că avea să vină și să aibă grijă de ea pe drum, dornic fiind să vadă unde

locuia frumoasa fecioară. Cenușăreasa însă îi scăpă, sărind sus în porumbarul casei lor. Atunci, prințul așteptă până sosi tatăl fetei, și-i spuse că domnița cea străină sărise în cotețul de porumbei. Tatăl își spuse în sinea lui: „Că doar n-o putea fi Cenușăreasa.“

Ceru topoare și securi, și puse să se doboare porumbarul, dar înăuntru nu era nimeni.

Iar când intrară în casă, o găsiră pe Cenușăreasă cu hainele ei murdare, așezată între tăciunii stinși, la lumina slabă a unui opaiț cu seu aprins în vatră; căci Cenușăreasa fusese foarte iute, sărise iarăși din porumbar și alergase la alun; acolo, își scosese rochia cea frumoasă, o întinsese peste mormânt, iar pasărea o luase, după care îmbrăcase iarăși fota cea sură și se așezase la bucătărie, în cenușă.

A doua zi, când balul începu din nou, după ce părinții ei și surorile vitrege porniră într-acolo, Cenușăreasa se duse la arbustul de alun și chemă:

*Copăcel, drag copăcel,
 Scutură-te puținel,
 Aur și argint, îndată,
 Să mă înveșmânte toată.*

Atunci, pasărea îi aruncă o rochie și mai splendidă decât în ajun. Iar când apăru cu ea printre musafiri, toți rămaseră uluiți de frumusețea ei. Prințul îi așteptase sosirea, iar acum o luă de mână și dansă numai cu ea. Iar când venea și altcineva s-o invite, spunea:

- Este partenera mea pentru astă-seară.

Când se înnoptă, fata dori să meargă acasă, iar prințul o însoți, căci dorea să vadă casa în care stătea; ea însă se smulse de lângă el și fugi în grădina din spate. Acolo creștea un pom frumos și cu coroana largă, plină de pere minunate; sări ușurică precum o veveriță printre ramuri, iar prințul nu mai știu ce se întâmplase cu ea.

Așteptă așadar, până la sosirea tatălui, și-i spuse că fecioara cea ciudată fugise de lângă el și i se părea că se urcase în păr. Tatăl cugetă: „Cu siguranță, nu se poate să fie Cenușăreasa.“

Și, cerînd o secure, doborî pomul, însă nu găsiră pe nimeni în frunziș. Iar când ajunseră în bucătărie, Cenușăreasa stătea în cenușă, ca de obicei, căci coborîse prin cealaltă parte a pomului și-și dusesse hainele de preț înapoi la pasărea din alun, după care iarăși își luase pe ea vechea fotă gri.

În cea de-a treia zi, când părinții și surorile vitrege plecară, Cenușăreasa merse din nou la mormântul mamei și-i spuse alunului:

*Copăcel, drag copăcel,
Scutură-te puținel,
Aur și argint, îndată,
Să mă înveșmânte toată.*

Atunci, pasărea îi coborî o rochie strălucitoare și miraculoasă, cum nicicând nu se mai văzuse, cu conduri numai din aur curat. Iar când apăru la bal în rochia aceea, cu toții amuțiră de uimire. Prințul dansă numai cu ea și, dacă o mai poftea și altul, spunea scurt:

- E partenera mea.

Și, când se lăsă seara, Cenușăreasa vru să plece acasă, iar prințul era gata s-o urmeze, când deodată ea fugi de lângă el atât de repede, încât nu se mai putu ține după ea.

El însă își făcuse un plan și poruncise să se întindă smoală pe toate treptele, astfel că, pe când le cobora în goană, pantoful stâng al fetei rămase lipit

CUPRINS

Cenușăreasa	5
Croitorașul cel viteaz	16
Împăratul Cioc de Sturz	29
Bătrânul sultan	36
Grethel cea deșteaptă	40
Hansel și Grethel	44
Prințul broscoi	56
Isteața Else	62
Cum s-a recăsătorit doamna vulpe	69
Tom Degețel	72
Credinciosul Ioan	81

Șarpele alb	93
Gâscărița	100
Maica Hulda	109
Cei șase aventurieri	115
Fratele și sora	123
Gâsca de aur	132
Muzicanții din Bremen	139
Cele trei torcătoare	146
Pasărea de aur	151
Pescarul și soția lui	163
Scufița roșie	174
Spiridușii	181
Vagabonzii	186
Lupul și cei șapte iezi	189

